

ordren i den amerikanske rapport er blevet så kortfattet, at det måske, når det læses isoleret, virker vel kategorisk, men nu har vi altså vedtaget den nye formulering, der klart giver udtryk for, hvad der er vor hensigt. Der skal lige så lidt nu som før noget sted være tvivl om vor absolutte vilje til at forsvare os, til at møde ethvert angreb med fasthed. Vi opbygger ikke vort forsvar på skrømt, og forholdsordren gør dette klart for alle.“

Også *forsvarsministeren* havde ordet. Han udtalte bl. a.:

„Hensigten med den udstedte forholdsordre var bl. a. at udtrykke, at man i tilfælde af, at der ved et angreb skulle fremkomme ordrer om at nedlægge våbnene, det vil sige kapitulere, på forhånd bør gå ud fra, at sådanne ordrer er falske. Jeg mener vedblivende, at denne forholdsordre i virkeligheden ikke kan læses på anden måde. Da der imidlertid fra anden side blev lagt så stor vægt på, at forholdsordren blev tydeliggjort, således at enhver fortolkningsstrid kunne høre op, har vi fra regeringens side intet haft at indvende imod at foretage nogle tekstændringer, der ene og alene har haft til formål at bringe udtrykkene rent sprogligt så nær op ad den tanke, vi hele tiden har haft med denne forholdsordre, at det kunne bidrage til at undgå eventuelle misforståelser. Vi har som sagt fra regeringens side erklæret os rede til at udtrykke denne tanke, at dansk forsvar skal bruges efter sin hensigt, beslutsomt og utvetydigt, derfor et angreb, der sættes ind imod vort land, og udtrykke dette i en lidt anden formulering end sket i forholdsordren fra efteråret.“

I den efterfølgende debat, som også andre talere deltog i, bekræftede *statsministeren* på foranledning af ordføreren for forespørgerne, at han ikke kunne godkende det, som præsident Truman havde udtalt i sin rapport. Når man læste de få linier, som det drejede sig om, isoleret, „kunne det meget let blive for kategorisk.“

Ordføreren for forespørgerne fandt, at også den nye forholdsordre havde sine mangler, men han erklærede sig iøvrigt tilfreds med det svar, han havde fået af statsministeren.

9. Den 15. februar 1952 anmeldtes i *folketinget* (F. sp. 2418) følgende forespørgsel til *statsministeren* af *Viggo Starcke*, *Hans Hansen (Rørby)*, *Oluf Pedersen* og *Tholstrup*:

„Påtænker regeringen at modarbejde frigørelsen af samhandelen mellem landene ved toldforhøjelser?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $20/2$ (F. sp. 2436).

Forespørgslen udsattes $5/3$ (F. sp. 2724).

Forespørgslen foretoges $20/3$ (F. sp. 3126).